

est dolor remissus, & oēs acuti morbi, vt I. Aphor. docetur, sunt vel à materia calida, vel ppter nobilitatē loci. Cū igitur hic morbus chronicus sit, necessariò eius causa est intemperies frigida. Est igitur etiā debilitas loci, ppter intemperiem frigidam: propter quam nec expellit excrementa, nec concoquit proprium alimentum. Hæc facit vt facile recipiat, & dolor postea etiam facile attrahit, & ita recipiens dupliciter recipit. Nec est mirum, quia subinde generatur materia in intemperie frigida & humida, ideo perseverat & exacuitur in coniunctione Lunæ, propterea quòd in cerebro præcipuè est talis passio. Dolet autem propter materiam præsentē, quæ facit intemperiem, compressionem & solutionem cōtinui. Præterea impeditur in motu, quia ad hoc vt fiat motus, requiritur virtus illustrās neruos, & obedientia instrumenti, vt sit aptum ad recipiendam impressionē. Hic neutrum est, vt oportet: nam virtus non potest illustrare: nam non potest transire ad membrum quod malam habet temperaturam, vel obstructions, sicut radius solaris nō potest transire per aerem nimis nebulosum. Hic est materia: ergo virtus nō potest illustrare, & inde spiritus impediuntur, & refrigerantur. Deinde instrumentum etiam non potest extendi, dilatari, & contrahi, qd fieri debet in motu. Hic musculus & chorda repleti sunt viscidis & crassis humoribus, vt non possint contrahi & dilatari. Apparet iam catalogus causarum istorum symptomatum, quorum curatio queritur. Prima causa symptomatis, quo ad considerationem, membrum mandās est cerebrum, quod habet intemperiem frigidam & humidam, aggregans humores & excrementa. Secunda, recipiens locus, propter intemperiem frigidam, & in cerebro, & in vicinis membris. Audimus primò de studio, exercet artem, quæ sola potest resolvere caliditatem cerebri, propter cogitationes & actiones causarum non ordinatas, quæ augent cruditates. Regio frigida & ætas est in 55. anno. Primum autem senium terminatur septimo septennio: hoc est, 49. anno, vt in 3. Aphorismorum, sub finem: & inde incipit secundum senium vsque ad 63. qui est climactericus maior. Sunt enim nouies septem, quem terminum paucissimi superāt, ita vt merito sacrificaret Diis maximo sacrificio Augustus Cæsar, cū eū annum euassisset, vt scribitur apud Aulum Gellium. Ita ratione ætatis frigidus est, & abundat excrementis: senectus enim per se morbus est: & vbi senes, qui natura sunt frigidiores, nanciscuntur aerem frigidissimum, nihil est perniciosius: indigent enim calore, & inde æstate melius degunt, sicut iuuenes hyeme, vt bene docet Galenus in Aphorismo illo: Ventres hyeme calidiores sunt natura, &c. eorum scilicet, qui iuuenes & robusti sunt: non senum, qui læduntur à frigiditate.

Prognosticum. Si ergo iam verum est, intemperiem esse in cerebro & in neruis, & esse in senectute constitutum, in regione frigida, morbum longum & antiquum, non est facilis curatio. Et ratio est, quia non habemus virtutem & calorem, cuius nos Medici ministri sumus, ita validum, vt nobis de eo polliceri possimus. Nam ad curatio-

A nem, vt dicunt Hippocrates & Galenus, tria requiruntur: natura, ars & fortuna. In hoc natura nobis deest, quæ sine dubio debilior est in senectute. Ergo dubio procul erit difficultas in curatio, nō est tamen desperandum. Curatio verò an cum pharmaco, an cum balneis facienda? Hoc quæsitum nō est proponendum: quia nemini dubium est, quin curari cū debeat, vtrumque futurum sit vlui. Est enim intemperies cum materia. Ergo euacuanda est materia & auertenda, & remouenda intemperies in mandante & recipiente: quæ cū sit frigida, calidis remouebitur: & ita vtrumque faciendum erit, neque erit disiunctiuè proponenda quæstio. Euacuationem hac hyeme non tentarem: contentus sit leui fomento, & recta victus ratione, fugiat frigus, & maneat in vaporariis, sed non ita calidis, vt quidam apud Germanos consueuerunt, vt excoquant & elixent carnes suas: sed vellem vt mediocriter calefierent, & minus in illis vestitus esset, quàm cū exiret, ne subito obiiceretur aeri frigido. Abstineat à vino potenti: & si studet, moderatè id faciat, & ventre pleno minus labore & cogitet. Vbi hæc in victu omnia peracta erunt, tunc facerem linimentum in ijs partibus, quod nec attraheret, nec repercuteret: sed calefaceret, ita vt iuaret coctionem materię, vt posset facilius postea eradicari. Acciperem itaque myrrham, in qua vis est concoquendi materiam frigidam & crassam, & astringit leuiter, vt corroboret membrum, ne recipiat nouam materiam: & gummi ammoniacum, quod vtrumque dissoluatur in aceto. Et ne timeat acetum, cū Galenus exhibeat acetum in longè profundiorum neruorū vulneribus: quibus postea addatur oleum chamomillinum, quod resoluit sine attractione: & oleum rosaceum, quod penetrat, & crocum. Hæc mista simul illinantur. His peractis habeat aliquas pillulas leuiore, quæ non moueant materiam, quam postea non educant. Ideo fugiat cocchias, sed sint ex aloë ac hiera simplici. Postea accedente tempore verno, si verum est, quòd corpus redundat sanguine, non esset alienum vt fieret sanguinis missio: cū podagra etiam & alij morbi frigidi curati sint à Galeno missione sanguinis. Deinde erit euacuanda materia: proinde dabitur minoratiuum ex cassia & hiera. Syrupus de cichorio laudatur à Nicolo inuente eius in ægritudine capitis, & epilepsia. Conuenit etiam syrupus de iua, de stœchade, simplex & compositus. Facta concoctione, euacuarē cum omnibus, in quibus agaricus & colocynthis ingreditur, siue pillulis, siue electuariis. Ideo confectio hamech, electuarium Indum, pillulæ cocchię aggregatiuæ, confectio hieræ compositæ, conueniunt. Post euacuationem ad corroborationem membrorum laudo theriacam & mithridatum, quia mirum in modum conferūt. Ad quæsitum, an conueniant thermæ Italicæ, an verò Germanicæ? non possum respondere, quia Germanicarum naturam nondum perspectam habeo. Hoc vnum dixerim, balnea conuenirent, sed calida, & maximè sulphurea: & si quid haberent aluminis admistum, non refuto, quia corroborarent membra. Si talia habet in Germania, vtatur illis, sed

Linimenta

Myrrhæ
eius.